

LIETUVIŲ ATGIMIMO ISTORIJOS STUDIJOS

3

*Lietuvos valstybės idėja
(XIX a.-XX a. pradžia)*

ŽALTVYKSLĖ

LIETUVIŲ ATGIMIMO ISTORIJOS STUDIJOS

Simono Daukanto 200 - osioms metinėms

3

*Lietuvos valstybės idėja
(XIX a.-XX a. pradžia)*

ŽALTVYKSLĖ

Vilnius

1991

Redakcinė kolegija:

**Egidijus Aleksandravičius, Antanas Kulakauskas,
Rimantas Miknys, Egidijus Motieka, Antanas Tyla**

Recenzavo:

Gediminas Rudis

TURINYS

Pratarmė.....	5
I. STRAIPSNIAI. STUDIJOS	7
<i>Vladas Sirutavičius. Konstituciniai sumanymai Lietuvoje XIX a. pradžioje (1806-1812 m.)</i>	<i>7</i>
<i>Egidijus Aleksandravičius. 1863 m. sukilimas ir lietuvių nacionalinio judėjimo politinė programa</i>	<i>29</i>
<i>David Fajnhauz. 1863 metų pogrindinė valstybė Lietuvoje</i>	<i>41</i>
<i>Ariūnas Vyšniauskas. Socialdemokratijos politinė transformacija 1896 metais</i>	<i>67</i>
<i>Rimantas Miknys. P. Višinskis ir Lietuvos nepriklausomybės idėja</i>	<i>133</i>
<i>Arvydas Gaidys. Lietuvių krikščionių-demokratų partijos kūrimosi aplinkybės (1905-1907 m.)</i>	<i>139</i>
<i>Rimantas Miknys. Vilniaus autonomistai ir jų 1904-1905 m. Lietuvos politinės autonomijos projektai ..</i>	<i>173</i>
<i>Egidijus Motieka. Didžiojo Vilniaus Seimo preliudija: Memorandumas Rusijos vyriausybei</i>	<i>199</i>
<i>Raimundas Lopata. Lietuvių inteligenčios politinė veikla 1914-1915 metais</i>	<i>231</i>
<i>Raimundas Lopata. Lietuvių politinių centrų sąveika 1915-1916 metais</i>	<i>253</i>
<i>Česlovas Laurinavičius. Pasvarstymai Naujuujų laikų Lietuvos valstybės pripažinimo klausimu</i>	<i>271</i>
II. SENA DISKUSIJA. KUR TĀSA?	291
<i>Vanda Sruogienė. Esminių Lietuvos istorijos klausimu. Atsakymas V. Trumpai</i>	<i>291</i>
<i>Vincas Trumpa. Pora pastabų dėl V. Sruogienės atsakymų.....</i>	<i>301</i>

III. PUBLIKACIJOS	303
Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės įkūrimo manifestas (projektas). Parengė <i>V. Sirutavičius</i>	303
Atgimimo priešaušryje. Parengė <i>S. Jegelevičius</i>	311
Lietuvių krikščionių-demokratų partijos programos projektas. Parengė <i>A. Gaidys</i>	327
Lietuvių Memorandumas Rusijos Ministru Tarybos Pirmininkui graufui <i>S. J. Vitei</i> (1905 m. lapkritis). Parengė <i>E. Motieka</i>	341
Lietuvos konstitucijų projektai 1916-1918 metais. Parengė <i>A. Grigaravičius</i>	351
1917 m. rugsėjo 18-22 d. Lietuvių konferencijos Vilniuje rezoliucijos projektas. Parengė <i>R. Lopata</i>	435
Mykolas Römeris. Juozas Pilsudskis. Parengė <i>E. Motieka</i>	441
<i>Egidijus Motieka</i> . Keletas žodžių apie M. Riomerio straipsnį "Juozas Pilsudskis"	481
PODSUMOWANIE	487
SUMMARY.....	497

PRATARMĖ

Šis 3-asis "Lietuvių atgimimo istorijos studijų" tomas skirtas XIX-XX a. pradžios Lietuvos politinei istorijai, tiksliau, kovos už išsivadavimą iš svetimųjų jungo istorijai. Žinoma, tai néra išsami tos kovos istorija. Bene svarbiausias tomo uždavinys - pateikti kuo daugiau autentiškos medžiagos.

Neabejotina, kad 1795-1918 m. Lietuvos politinėje istorijoje skirtini du dideli laikotarpiai, sąlyginė riba tarp kurių - 1863 m. Pirmuoju laikotarpiu kovai vadovavo Lietuvos bajorija, kuri savo veiksmus derino su Lenkijos bajorais. Todėl neretai kai kurie istorikai šią kovą traktuoją kaip lenkų nacionalinio judėjimo pasireiškimą ar organinę jo dalį. Tačiau rinkinio medžiaga leidžia suabejoti tokiu teiginiu ir kalbėti bent jau apie santykinį Lietuvos bajorijos politinių pozicijų savarankiškumą. Nors, kita vertus, tai nepaneigia, kad tarp Lietuvos ir Lenkijos bajorijos egzistavo etnopolitinio ar metaetnopolitinio pobūdžio bendrumas.

Po 1863 m. Lietuvos politinėje istorijoje prasidėjo, galima sakyti, geopolitinės reikšmės lūžis: kapitalizmo raidos sąlygomis pati lietuvių liaudis pamažu virto tauta, t. y. pakankamai savarankišku etnopolitiniu veiksniu. Iš valstiečių kilusi lietuvių intelligentijos dauguma naujomis sąlygomis nustojo orientuotis į Lenkiją, savo politinių siekių nesiejo su lenkų nacionaliniu judėjimu, kuris po 1863 m. sukilio pralaimėjimo susidariusioje geopolitinėje situacijoje neturėjo šansų pasiekti savo galutinių tikslų. Gi brutalios rusifikacijos sąlygomis, matyt, didžioji dalis Lietuvos bajorijos visiškai sulenkėjo, o lenkų politinių jėgų dauguma ir toliau neatsisakė savo politinių pretenzių į Lietuvą. Tad lenkų-lietuvių konfliktas iš vidinio etnopolitinio konflikto virto geopolitinio pobūdžio konfliktu, atvirai pasireiškusiu atsikuriant Lenkijos ir Lietuvos valstybėms.

Daug kam atrodo, kad būtent po 1863 m. susiformavo tas nekintamas tariamai tikrasis Lietuvos valstybingumo idealas, kuris ir buvo realizuotas 1918 m. vasario 16 d. Aktu. Faktai, šio rinkinio medžiaga rodo, kad Lietuvos valstybingumo formos visą laiką buvo ieškoma pasiremiant geopolitinėmis aplinkybėmis. Skirtingose ir net tose pačiose visuomenės sluoksniuose iškildavo nevienodi galimos Lietuvos valstybės modeliai.

Redakcinė kolegija